

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 · Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering

Nr 2 1984 – Årg. 14

Riksskatteverkets anvisningar m m om räntetillägg för bostadsförmån på jordbruksfastighet, privat nyttjande av bil e d som utgör inventarium i näringsverksamhet och räntefria eller lågförräntade lån, m m; ändring i RSFS 1983:11, RSV Dt 1983:7

RSV/Dt
1984:4

RSFS 1984:9

utfärdade den 19 januari 1984.

Utkom från trycket
den 6 april 1984

Riksskatteverket har vid sammanträde den 19 januari 1984 med stöd av 3 § förordningen (1970:752) med instruktion för riksskatteverket beslutat ändra anvisningarna om räntetillägg (RSV Dt 1983:7) vad avser räntesatserna, varefter avsnitten 4.1 Beräknad ränta, m m resp 5.1 Sedvanlig ränta har följande lydelse.

4.1 Beräknad ränta, m m

RSVs anvisningar:

Beräknad ränta utgör vid 1985 års taxering den räntesats som motsvarar det lägsta av riksbankens diskonto plus två procentenheter, antingen vid årets ingång eller utgång.

Räntetillägg beräknas på ett underlag som utgör 80 % av tillgångens anskaffningsvärde. Tillgångens anskaffningsvärde bestäms enligt 13 § andra stycket bokföringslagen (1976:125).

Det sålunda bestämda värdet skall fortlöpande ligga till grund för räntetilläggsberäkningen intill dess att tillgången avyttras. Någon hänsyn till värdeminskning e d tas alltså inte.

5.1 Sedvanlig ränta

RSVs anvisningar:

Sedvanlig ränta utgör vid 1985 års taxering den räntesats som motsvarar det lägsta av riksbankens diskonto plus två procentenheter, antingen vid årets ingång eller utgång.

Med lån förstås penningtransaktion som grundar sig på ett kreditavtal. Detta innebär att varken förskott på lön eller kreditköp hos arbetsgivare betraktas som lån. Å andra sidan omfattas både kortfristiga lån och lån av mindre belopp av reglerna.

Om lånebeloppen ändrats under året kan — om inte annat visas — räntan vanligen beräknas på genomsnittet av lånebeloppet vid årets ingång resp utgång.

Dessa anvisningar m m tillämpas vid 1985 års taxering.

**RSV Dt
1984:5
RSFS 1984:10**

Utkom från trycket
den 18 maj 1984

**Riksskatteverkets föreskrifter och anvisningar m m
om skattetillägg och förseningsavgift; ändring i RSFS
1983:22, RSV Dt 1983:10;**

utfärdade den 15 mars 1984.

Riksskatteverket har vid sammanträde den 15 mars 1984 med stöd av 60 a § taxeringskungörelsen (1957:513) i dess lydelse 1979:45 beslutat ändra föreskrifterna och anvisningarna m m om skattetillägg och förseningsavgift (RSV Dt 1983:10) vad avser avsnitt 2.2.6 "Beräkning av undandragen inkomst i visst fall (kvittning)", 4.5.7 "Den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet", 6.2.1 "Enkel förseningsavgift" och 6.3.5 "Annan särskild omständighet". Avsnittens lydelse efter ändringarna framgår nedan. Vidare skall omedelbart före avsnitt 4.5.8 införas en överskrift "Föreskrifter" (kursiverat).

RSV har dessutom beslutat att ovannämnda föreskrifter och anvisningar m m skall i övriga delar tillämpas vid 1984 års taxering.

Riksskatteverket har även beslutat att bestämmelserna om förseningsavgift vid 1984 års taxering skall tillämpas så att deklARATIONSSKYLDIG, som enligt 34 § 1 mom TL har anstånd med att lämna självdeklaration till den 31 mars 1984, inte påförs förseningsavgift om hans deklaration kommit taxeringsmyndighet tillhanda senast den 4 april 1984.

2.2.6 Beräkning av undandragen inkomst i visst fall (kvittning)

Den skattskyldige får inom en och samma förvärvskälla kvittningsvis tillgodoräkna sig avdrag på grund av för högt upptagna intäkter eller för lågt beräknade avdrag när det belopp som grundar skattetillägg skall bestämmas. Jfr dock nedan.

Innan kvittning sker skall deklarationen "rätträknas". Härmed avses förutom rättelse av felräkning, sådana åtgärder som taxeringsnämnden skall vidta ex officio, såsom ändring av schablonavdrag av olika slag.

Följande exempel på kvittningsrätten kan anges.

Den skattskyldige har angett nettointäkten av viss förvärvskälla till 50 000 kr. Det konstateras vid granskning att 10 000 kr utelämnats. Den skattskyldige har enligt vad som framgår av deklarationen dessutom räknat fel till sin nackdel med 3 000 kr. Vidare konstateras, att han är berättigad till avdrag i förvärvskällan med ytterligare 5 000 kr. Nettointäkten uppgår efter ändringar till 52 000 kr. Utgångspunkten för beräkning är (50 000 -/. 3 000) 47 000 kr. Den oriktiga uppgiften, 10 000 kr, reduceras med kvittningsposten 5 000 kr. Skattetillägget skall därför beräknas på ett underlag av 5 000 kr.

Om taxeringsnämnden ifrågasätter höjning av taxeringen p g a att en balanspost har blivit upptagen till ett felaktigt belopp får den skattskyldige under vissa förutsättningar vid beräkningen av inkomsten av en förvärvskälla kvitta höjningen mot annan balanspost utan att nytt bokslut upprättas. En felaktigt upptagen balanspost får kvittas även mot en tänkt större avskrivning på en anläggningstillgång. I RSVs anvisningar m m om ändrat bokslut, inventarier av mindre värde m m (RSFS 1983:1, RSV Dt 1983:1) anges närmare under vilka förutsättningar kvittning får ske. Kvittning tillåts bl a inte om åtgärden skulle kunna medföra att skattetillägg därigenom elimineras.

Anvisningar

Skattetillägg bör i regel inte påföras i de fall en felaktighet eller underlåtenhet avser en balanspost och kvittning kan ske genom omvärdering av annan balanspost. Dock bör skattetillägg påföras om balansposterna hänför sig till olika förvärvskällor.

Skattetillägg bör också påföras om uppenbart försök till missbruk föreligger. Har den skattskyldige t ex vid taxering för tidigare år undgått skattetillägg genom att åberopa ett tidigare inte yrkat avdrag kan missbruk befaras föreligga. Det bör dock i sådant fall krävas att även omständigheterna i övrigt visar att missbruk föreligger för att skattetillägg skall komma ifråga.

Kvittning påverkar avgiftsberäkningen endast om kvittningsinvändningen beaktas vid taxeringen. Om kvittning yrkas först hos lokal skattemyndighet påverkas inte myndighetens beräkning av skattetillägg för en konstaterad oriktig uppgift. Frågan om kvittningsposten kan godtas får då prövas genom besvär av behörig instans.

4.5.7 Den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet

Anvisningar

Eftergiftsgrunden "den oriktiga uppgiftens beskaffenhet" är av objektiv natur och främst avsedd att möjliggöra eftergift i de fall den skattskyldige haft att bedöma en svår skatterättslig fråga. Eftergiftsgrunden kan således bli tillämplig när lagstiftaren eller praxis inte har gett klart besked om gällande rätt i den fråga som uppgiften avser. Detsamma gäller när nya materiella beskattningsregler nyligen har tillkommit eller när regler ändrats eller när tillämplade regler ändrats genom praxis.

Frågan beträffande "den oriktiga uppgiftens beskaffenhet" kan också vara ovanlig i beskattningssammanhang även för den som har god kännedom om beskattningsfrågor. I sådant fall kan ursäktlighet anses föreligga oberoende av den skattskyldiges särskilda situation.

Bestämmelsen ger även utrymme för att beakta subjektiva omständigheter. Oriktig uppgift kan t ex ha lämnats därför att den skattskyldige, hans företrädare eller anställd hos den skattskyldige funnit en fråga svårbedömd och därför förfarit felaktigt vid uppgiftslämnande. I dessa fall kan det också bli aktuellt att tillämpa eftergiftsgrunden "bristande erfarenhet".

Enligt dubbelbeskattningsavtal skall Sverige när den andra staten tillerkänns beskattningsrätt till en viss inkomst och förmögenhet ofta undanröja dubbelbeskattningen genom att sätta ner den svenska skatten på grund av avräkning av den utländska skatten. Den skattskyldige skall emellertid i Sverige taxeras i vanlig ordning för inkomsten. I sådana situationer bör under vissa omständigheter skattetillägg kunna underlåtas. Sådana omständigheter kan t ex föreligga om en skattskyldig underlåtit att i Sverige deklarerat en inkomst därför att han i den andra staten uppgivit inkomsten och även där beskattats för den samt

RSFS 1984:10
RSV Dt 1984:5

om den utländska skatten och eventuella sociala avgifter som påförts den skattskyldige med anledning av inkomsten beloppsmässigt är någorlunda jämförliga med den svenska skatten.

Vad gäller eftergiftsgrunden "annan särskild omständighet" bör denna kunna tillämpas, när det visserligen föreligger en oriktig uppgift men denna särskilt har markerats av den skattskyldige. Den skattskyldige kan t ex ha haft svårigheter att avgöra om en lämnad uppgift varit helt riktig och försökt fästa myndighetens uppmärksamhet på detta förhållande genom att uttala sin osäkerhet om uppgiftens riktighet.

6.2.1 Enkel förseningsavgift

Enkel förseningsavgift påförs annan skattskyldig än aktiebolag med 1 % av den skattskyldiges högsta beskattningsbara inkomst vid taxering för inkomst i kommunen. Förseningsavgift kan påföras i varje kommun där den skattskyldige haft att lämna deklaration men försummat detta. Underlaget för förseningsavgiften skall vara den högsta av de beskattningsbara inkomster som ligger till grund för den statliga resp den kommunala beskattningen.

Enkel förseningsavgift påförs annan skattskyldig än aktiebolag med 0,3 % av den vid taxeringen fastställda skattepliktiga förmögenheten i den mån den överstiger skattefritt belopp som tillkommer den skattskyldige vid förmögenhetsbeskattningen. Detta innebär att förseningsavgiften för ensamstående, som inte sambeskattas med annan, beräknas på beskattningsbar förmögenhet minus 300 000 kr. För sambeskattade beräknas förseningsavgiften på beskattningsbar förmögenhet minus 300 000 kr proportionerad i förhållande till den skattepliktiga förmögenheten och den totala förmögenheten för de sambeskattade.

Enkel förseningsavgift påförs annan än aktiebolag med högst 300 kr vid en och samma taxering.

Aktiebolag påförs enkel förseningsavgift med 500 kr.

6.3.5 Annan särskild omständighet

Anvisningar

Deklarationer från skattskyldiga i utlandet kommer många gånger in för sent. Om det föreligger särskilda omständigheter som är betingade av utlandsvistelsen, t ex att den deklareringskyldige inte haft tillgång till deklaraionsblanketter i tid eller att postgången fungerat otillfredsställande, kan förseningen anses ursäktlig. Förseningsavgift bör efterges, om det kan antas att förseningen berott på omständigheter över vilka den deklaraionskyldige inte kunnat råda.

Dessa föreskrifter träder i kraft två veckor efter det att de utkom från trycket och tillämpas vid 1984 års taxering.